

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.419/2016/7. szám
A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Fülöp Péter Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Fülöp Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Mészáros Krisztina jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. február 03. napján kelt K.27.456/2015/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.456/2015/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 201.500 (kettőszázegyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2012. február hónapra benyújtott általános forgalmi adó (áfa) bevallásában levonható adóként szerepeltette a H. E. Kft.-től (Kft1) befogadott számlák

adótartalmát.

- [2] Az adóhatóság a felperesnél 2012. február hónapra áfa adónemre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott határozatában az elsőfokú adóhatóság a felperes terhére 2.015.000 Ft áfa adókülönböt állapított meg, amit jogosulatlan visszaigénylésnek minősített és 200%-os mértékű adóbírságot szabott ki.
- [3] Az elsőfokú határozat indokolása szerint az adóhatóság a Kft1 által kibocsátott számlákon szereplő gazdasági események vizsgálata érdekében kapcsolódó ellenőrzést végzett, a Kft1 által a G. H. Kft.-től (Kft2) befogadott számlák tekintetében is. A Kft2-nél lefolytatott kapcsolódó vizsgálat, továbbá az ügyvezetők meghallgatásából származó és egyéb adatokra tekintettel azt állapította meg, hogy a Kft1 és a Kft2 között gazdasági esemény nem valósult meg, kizárólag fiktív tartalmú számlák kiállítására került sor. A Kft1 által kibocsátott számlák ebből következően nem tartalmazzak valós értékesítést, fiktív beszerzés állapítható meg, amellyel kapcsolatban a felperes adóelőnyt kívánt elérni. A felperes a számlák befogadása során nem járt el az üzleti életben elvárható gondossággal. Nem vizsgálta a vele szerződő személyek képviseleti jogosultságát, a szállítás körülményeit és az áruk eredetét sem. Tudatos és szándékos adókijátszást valósított meg az egyes gazdasági társaságok, és a felperesnek tudnia kellett, hogy fiktív számlázási láncolat résztvevője. Az adólevonási jog nem alapítható a vizsgált számlákra az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja értelmében.
- [4] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2015. január 20. napján kelt határozatában az elsőfokú határozat adóbírságra vonatkozó részét akként változtatta meg, hogy az adóbírságot 50%-ra leszállította, egyebekben helyben hagyta. Az alperesi határozat indokolása szerint a gazdasági események valójában nem a felperes és a Kft1 között jöttek létre, ezt a Kft1 ügyvezetőjének nyilatkozata is alátámasztja. Olyan objektív körülmények feltárására került sor, amelyek értelmében a felperesnek tudnia kellett, hogy adókijátszásban vesz részt. A felperes nem tette meg az ésszerűen elvárható intézkedéseket az adókijátszás elkerülése érdekében, ezért adólevonási joga megtagadható. A 200%-os mértékű adóbírság kiszabásának feltételei azonban nem álltak fenn, mivel a könyvek meghamisítása gondatlanul nem valósítható meg.

Kereseti kérelem és ellenkérelem

- [5] A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

- [6] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős határozat

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja szerint az alperes teljesítette tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét, a kapcsolódó vizsgálatok során megállapítottakat az ellenőrzési jegyzőkönyvben részletesen ismertette, a vizsgálat iratanyagát ellenkérelmével együtt becsatolta, ezért a felperesnek lehetősége volt ezek megismerésére. Az alperes nem követett el olyan eljárási jogszabálysértést, amely az ügy érdemi eldöntésére is kihatott volna.
- [8] A kapcsolódó vizsgálat eredményeként egyértelműen megállapítható, hogy a felperes beszállítója és annak beszállítója között nem történt valós gazdasági esemény és az is, hogy a felperes által a Kft1-től befogadott számlák szerinti gazdasági esemény, az előzőekből is következően, valójában nem a számlán szereplő felek között valósult meg. A Kft1 ügyvezetőjének nyilatkozata is azt igazolja, hogy a társaság tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett, a gabona átszámlázásával csupán a számlaforgalom növelése volt a cél annak érdekében, hogy hitelképessége kedvezőbb legyen. A számlákon szereplő gabonát ténylegesen nem a Kft1 értékesítette és szállította le a felperes részére, az árut csupán átszámlázta, ezért ezek a bizonylatok nem minősülnek tartalmilag hitelesnek. Az alperes a széles körű bizonyítási eljárást követően megalapozottan és határozatát indokolva jogszerűen rögzítette érdemi döntése jogalapját.
- [9] A felperesnél a levont adójogi következmények szempontjából nem az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 129. § (1) bekezdés d) pontjának és 130. §-ának van relevanciája, mivel a számlakibocsátás a beszállítóknál az értékesítést terhelő fizetendő áfa kapcsán önmagában fizetési kötelezettséget keletkeztet akkor is, ha termékértékesítésre ténylegesen nem került sor.
- [10] A gazdasági szereplőktől elvárható olyan ésszerű intézkedések megtétele, amelyek annak elkerülését szolgálják, hogy az adózó adókijátszásra irányuló ügyletekben vegyen részt. Az alperes határozata e körben is megjelölte azokat az objektív körülményeket, amelyekből a felperesnek az elvárható körültekintés mellett tudnia kellett volna arról, hogy adókijátszásban vesz részt, ezért határozata a keresetben megjelölt körben nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, vagy az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 97. § (4)-(6) bekezdésében, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72. § (1) bekezdésében, az Áfa tv. 120. § a) pontjában, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. §-ában, 339/B. §-ában, a 2006/112/EK irányelv (irányelv) 167. és 168. cikkeiben és az Európai Unió Bírósága (EUB) ítéleteiben kifejtett jogértelmezésnek, joggyakorlatnak.

- [12] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt nem kerülhet sor bizonyítás felvételére, a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésre, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (Pp. 275. §, BH 2002.29., BH 2012.179.).
- [14] Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, mivel ez nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem kerülhet sor.
- [15] A Kúria a Pp. 275. §-a alapján eljárva a rendelkezésére álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet hiánytalanul és iratszerűen tartalmazza a jogvita eldöntése szempontjából releváns adatokat, tényeket, körülményeket, bizonyítékokat, mégpedig okszerű, a logika szabályainak is megfelelő, bizonyíték értékelés eredményeként. Az elsőfokú bíróság teljesítette indokolási kötelezettségét is, ezért ítélete megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A Kúria osztja az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, amely helytálló ténybeli és jogkövetkeztetéseket rögzít és összhangban áll a jogvita eldöntésére irányadó nemzeti és közösségi anyagi jogszabályi rendelkezésekkel, továbbá az e tárgyban követett nemzeti és közösségi joggyakorlattal (Áfa tv. 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja, irányelv 167. és 168. cikkei, C-277/14.).

- [16] Az előzőekben részletezettek miatt a Kúria nem kívánja megismételni az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítetteket, a felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel csupán a következőkre kíván rámutatni:
- A felperesi érveléssel ellentétben a jogerős ítélet indokolása egyértelműen tartalmazza, hogy mely adatok, tények, bizonyítékok alapján állapítható meg egyértelműen az, hogy a felek között a perrel érintett számlák esetében az alperes jogszerűen alapította érdemi döntését arra, hogy a számlák tartalmi hitelessége nem állapítható meg. Ezen adatok, tények, körülmények, bizonyítékok megdöntésére a felperes - a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva - a perben bizonyítást nem ajánlott fel.
- [17] Az alperes határozata és a jogerős ítélet is ismerteti azokat az objektív körülményeket, amelyekből a felperesnek tudnia kellett arról, hogy adóki játszásban vesz részt. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes a számlakibocsátó Kft1-el O. T. révén került kapcsolatba, aki nyilatkozata szerint a Kft-nek semmilyen tevékenységet nem végzett. A felperesi ügyvezető nyilatkozata szerint a szerződéskötés és a számlázás ügyében H. Zs.-tal tartotta a kapcsolatot, de H. Zs. a Kft1-hez semmilyen módon nem köthető. A felperes tehát nem ellenőrizte a Kft1 nevében eljáró személyek képviseleti jogát, a szállítás körülményeit és az ügylettel kapcsolatos egyéb adatokat sem. A felperes érvelésével ellentétben nem kizárólag az ügyvezető téves névmegjelölése vezetett az adólevonási jog megtagadásához. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes egyébként is csak a perben tartott tárgyaláson hivatkozott arra, hogy tévedésből jelölte meg Horváth Zsoltot, ami elfogadhatatlan, hiszen ezt már az ellenőrzési jegyzőkönyvből is felismerhette volna.
- [18] Az adóhatóság és a bíróság nem mérlegelési jogkörében eljárva hozta meg határozatát tekintettel arra, hogy a bizonyítékok értékelése nem tévesztendő össze a mérlegelési jogkörben hozott határozatokkal (KGD2013.104., EBH2013.K.46.). A mérlegelési jogkörben hozott határozat nem azonosítható a tényállás feltárása, megállapítása körébe tartozó bizonyítékértékeléssel, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 339/B. §-ának megsértésére.
- [19] Az előzőekben részletezettek figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A pervesztés felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [21] A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti

rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2017. március 02.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró